

237. Paa Tave Bondes Ager.

(Hans Tavsens.)

Dansk Folkemelodi.

Andantino. *mf*

1. Paa Ta-ve Bon-des A - - ger ved Bir - ken-de By der

gik en lil-le Plov-dreng og sang un-der Sky. Han mes-sed som Kler-ken og

drev paa tre-ven Hest: „Gud gi-ve, Hans Plov - kø-ring kun-de bli-ve Præst!“

2. Bag Ploven nikked Bonden, han litted dertil:
„Hver Purk kan blive Bisp, naar Vorherre kun vil.
Løb ej Morten Borup fra Plov og Bonde-Hors?
Nu tugter han Pilte til lærde Mænd i Aars.“
3. Det var hin lille Plovdreng i Birkende By,
hans Navn fløj over Danmark med folkeligt Ry,
en dansk Morten Luther han stred med Ordets Sværd,
og sejred med Aanden i Hjertefolkets Hær.
4. Ret aldrig nogen Plovkøring drev det saa viddt,
han stoled paa sin Gud, paa sig selv dog kun lidt:
„Den Dag, han ej kæmped med Modgang eller Nød,
han frygted, Guds Naade som før ej til ham flød.“
5. Den Dag, de stolte Bisper i Fængsel blev bragt,
Guds Ord var paa Guds Alter af Bondehaand lagt;
da Folket var frelst, og udslykt det bitre Had,
Hans Tavsens i Ribe paa Bispestolen sad.
6. Men mer end alle Bisper i Danemarks Land
hin Bondesøn han sørged for Kvinde og Mand.
Ret aldrig hans Navn skal i danske Hjertes dø,
saa længe der ringer en Klokke over Ø.

B. S. Ingemann.